

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

mere detaljeret karakter end de tilsvarende foranstaltninger efter miljøbeskyttelsesforslaget. Der vil i planerne blive taget stilling til fordelingen af de eksisterende ressourcer af både grundvand og overfladevand og disses anvendelse til f. eks. henholdsvis drikkevands- eller vandings- og industriformål. Der vil endvidere på baggrund af disse planer blive skabt et bedre grundlag for beslutninger om, i hvilket omfang vandforsyningen i de forskellige egne af landet bør samles på få, men store, normalt offentlige, værker.

Det er selvfølgelig klart, at de ændringer af den gældende vandforsyningslov, som jeg nu foreslår, ikke kan give os mere vand, end vi har fået fra naturens hånd. Men jeg er overbevist om, at de kan medvirke til en mere hensigtsmæssig fordeling og udnyttelse af dette råstof, end vi har set indtil i dag. Og som sagt vil disse forbedringer snart vise sig bydende nødvendige.

Det forslag til en miljøreform, som regeringen i dag fremlægger, vil have indflydelse på de offentlige udgifter både på statsligt og på kommunalt plan. I de senere år har det været et vigtigt krav til nye lovforslag, at disse i bemærkningerne indeholder oplysninger om de forventede økonomiske konsekvenser for det offentlige. I erkendelse af den særlige betydning, som overvejelser af denne art vil få på miljøområdet, besluttede regeringen på et tidligt tidspunkt, at der måtte lægges stor vægt på løsningen af denne opgave. I det sidste halve år har man derfor i samarbejde med de kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg kommuner gennemarbejdet problemerne. Resultatet af denne indsats fremgår af de meget omfattende og detaljerede afsnit om de forventede økonomiske konsekvenser i de almindelige bemærkninger til henholdsvis miljølovforslaget og ændringsforslaget til vandforsyningsloven.

Den undersøgelse og de beregninger, som ministeriet har foretaget i samarbejde med de kommunale organisationer, viser, at gennemførelsen af reformen vil koste staten og kommunen omkring 70 mill. kr. i årlige merudgifter efter en indkøringsperiode på 2-3 år. Heraf vil omkring 50 mill. kr. skulle afholdes af kommunerne og resten af staten. Størrelsen af disse beløb hænger sammen med, at det først er nu, at kommunerne og

staten for alvor skal tage fat på miljøbeskyttelsen. Men naturligvis vil både staten og kommunerne bestræbe sig på at yde indsatsen så rationelt og billigt som muligt.

Ved siden af disse udgifter er der imidlertid også de forøgede investerings- og driftsudgifter for private, for erhvervslivet og for det offentlige til forureningsbekæmpende foranstaltninger. Den opgave, vi her i tinget står over for, vil derfor indebære en omprioritering af samfundets ressourceanvendelse. En sådan omprioritering er væsentlig for, at miljøbeskyttelsen får en tilstrækkelig høj prioritering blandt andre væsentlige samfundsopgaver. Omprioriteringen af de offentlige udgifter er — det kan vi vist lige så godt erkende — en smertefuld politisk proces, men de drøftelser, der allerede har været ført her i tinget om nødvendigheden af en effektiv indsats på miljøbeskyttelsesområdet, giver mig tillid til, at en sådan omprioritering vil kunne gennemføres.

Ved den første fremsættelse af miljøbeskyttelsesforslaget i maj sidste år fremhævede jeg, at forureningsproblemerne har en karakter, der gør, at en meget hurtig indsats er påkrævet. Måske får disse problemer først for alvor betydning for menneskets eksistensgrundlag om en generation eller to. Det er dog givet, at der, hvis vi ikke allerede nu griber kraftigt ind, kan opstå tilstande, som ingen nok så udviklet teknologi og ingen nok så stor økonomisk indsats vil være i stand til at oprette. De af dette tings medlemmer, som på miljøkonferencen i Stockholm eller via tv-udsendelser har stiftet bekendtskab med japanske forureningsofre, vil formentlig medgive mig, at selv en svag risiko for tilsvarende forhold her i landet må imødegås med alle til rådighed stående midler. Vi er selvfølgelig alle klar over, at selv et så omfattende lovgivningsinitiativ som dette forslag til en miljøreform ikke i sig selv fjerner risikoen. Dets vedtagelse vil imidlertid give os bedre instrumenter for indsatsen og vil dermed kunne bringe os et langt skridt i den rigtige retning. De lovforslag, jeg i dag fremsætter, må også ses i sammenhæng med de lovgivningsinitiativer, der blev gennemført på miljøområdet i forrige samling. Jeg håber endvidere allerede i denne samling at kunne fremsætte et lovforslag om begrænsning af blyindhold i benzin. Jeg vil også pege på det